

Λίγα λόγια για ένα πολύ ιδιαίτερο αγωνιστικό αυτοκίνητο, που ήρθε στην Ελλάδα, διεκδίκησε και κατέκτησε το πρωτάθλημα ταχύτητας, το '73. Σε μια πορεία όχι χωρίς προβλήματα ή αναποδιές. Είναι η περίφημη ψυχεδελική 911 που οδήγησε ο Άρης «Αστεριξ» Λουμίδης.

Το τρίωρο Τατόι του '73 έχει μόλις ολοκληρωθεί και ο αλυτάρχης Κώστας Γλωσώ της δίνει την καρώ σημαία στον νικητή και μέλλοντα πρωταθλητή, για τον γύρο του θριάμβου.

Σύμφωνα με την αφήγηση του Ανδρέα Βρεττού, έχουν φθάσει με τον Αλέξη Μακρόπουλο και την γαλάζια 911 στη Στουτγάρδη, προκειμένου να γίνει ένα γενναίο service. Εκεί λοιπόν, αντικρίζουν μια τρίλιτρη 911 S. Το συγκεκριμένο αυτοκίνητο, στα χέρια του Gerard Larrousse, είχε τερματίσει 3ο στο tour de France, τον Σεπτέμβριο του '70.

Σε εκείνο τον αγώνα είχε χάσει μόνον από τα τρίλιτρα V12 πρωτότυπα Matra-Simca MS650 των Jean-Pierre Beltoise και Henri Pescarolo, που έκαναν το 1 - 2 αντίστοιχα. Ας τεθεί υπ' όψιν, ότι την προηγούμενη χρονιά, το '69, ο G. Larrousse, είχε κερδίσει το tour de France με μια δίλιτρη 911 R. Λίγους μήνες νωρίτερα, τον Μάιο του '69 μας είχε έρθει και στο 17ο Δ.Ρ.Α. με την ομάδα του Zuffenhausen μαζί με τον [Bjorn Waldegaard](#) και τον P. Τοινονεν. Ο Φιλανδός κατέκτησε τη νίκη, οι δυο άλλες 911 του Γάλλου και του Σουηδού εγκατέλειψαν.

Η αθλήτρια που ανήκει σε ελληνικά χέρια, έτοιμη να

Σπύρινθη Αποστολίδη

«Όχι να σου πω. Για μένα το σπρκοί ήρ με άλλα δίδασσα. Ένα στο βόλι και στις αναβάσεις ήσαν εκεί, ο ήλιος και το αυτοκίνητο, στα σπρκοί έπαιζες με το μυαλό των άλλων. Διαδοχή, η ομορφιά του σπρκοί είναι να περάσεις κάποιον ή να σε περάσει κάποιος με το μυαλό του μόνο, με την ψυχολογία του δυνατού οδηγού.

«Αυτό το έννοια σπρκοί την κίτρινη Porsche. Η άσπρη ήταν μια δάσητη νοργιά και έχω να κίτρη με την GTAm και την Corvette, και με διάφορα άλλα αυτοκίνητα. Όταν ήμουν το κίτρινο, γιατί η κίτρινη ήταν κίτρινο, ανέβηκα σε μια άλλη κατηγορία. Η κίτρινη ήταν καθαρόαιμη, η επίσημη συμμετοχή του εργοστασίου σπρκοί, αγώνα Tour de France της προηγούμενης χρονιάς.

«Όταν την προποσία στο Ταϊτί, στον πρώτο ήλιο βλέπω ζωντανά στον καθρέπτη μου δύο φώτα κολλημένα πίσω μου, δεν ήξερα ποτέ αυτό που έννοια. Ήταν ο Τσωνιρόδης με την BMW. Μου ήσαν τα πόδια. Τον πήρα τον σπρκοί, γιατί έχω γυαλιά και κρατάει το ήλιο στα

Τρίνος Αποστολίδη (1972)

Ομορφιά του σπρκοί είναι να περάσεις κάποιον ή να σε περάσει κάποιος με το μυαλό του μόνο, με την ψυχολογία του δυνατού οδηγού.

Εξάσπρη η πρώτη πια, στους πρωταγωνιστές - διεκδικητές του '73, πολύ δύσκολα εντοπίσιμη πια, στην εποχή

Οπτικοακουστική αναγραφή μουσικής και αθλητικού προγράμματος τη στιγμή, που τερματίζει νικηφόρα το Ζωρο Τατόι του '73, όπως

Περνώντας από τα πύλα έβαλα
μόσα στην Κίτρινη τόν «Προ-
χών». Μακρόσυλο, πού άπ' την
ζαρά τον γέρο το θριάμβου,
πού τώρα τελευταία έχει γίνει ο
γέρος του θανάτου, μ' όλα τα
τέμας και τάλια τρελλά Γιούτα
Χι πού αρχίζουν τόν δικό τους
αγώνα, μόλις τελειώσαμε εμείς
τόν δικό μας!!! Μπαίνοντας
στά πύλα άνοιχθήκανε οι σαμπά-
νες οι όποιες μολέμισαν τα
μάτια όταν τις καπελλώθηκα και
έτσι μεθυσμένος, χαρούμενος και
ζαλισμένος άρχισα να δέχομαι
συγχαρητήρια από τόν Τάσο τόν
"Άγριο, μέχρι και τόν σοσολι-
τζή πού στήνεται στά πύλα μετά
από κάθε αγώνα, μέχρι πού κά-
ποτε, δέν θυμάμαι τότε, με πή-
ρανε και έφυγα...
Αυτά γιά τόν Τατόι. Αλλά ό
"Αστειζ" δέν είναι άκαμψο σί-
γορα ό πρωταθλήτης. Στάς έ-
πόμενος δύο αγώνες πρέπει να
παλαίψω πάλι με τόν Τάσο, γι'
αυτό τό σπύρ πού άγπάμμε, τό
απόκοιτη, έπισχεόμενος να κέ-
νω τα άδύνατα όντατά γιά να
μπορέσω να σάς ξαναδώσω άπ'
αυτές τις σελίδες, μιά γεύση από
αγώνες. ✘